

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
TBMM
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı :
Konu :

64

09/03/2021

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de Kadına Yönelik Şiddetin Sebeplerinin Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Anayasa’nın 98’inci, İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri gereği Milliyetçi Hareket Partisi Grubu adına Meclis Araştırması açılmasını arz ederim.

E. Akçay

Erkan AKÇAY
Manisa Milletvekili
MHP Grup Başkanvekili

GEREKÇE

Ülkemizdeki en önemli toplumsal sorunlardan biri de hiç şüphesiz ki kadınlara yönelik şiddettir.

Şiddet, kadınların yalnızca fiziksel ve ruhsal sağlığını etkilemekle kalmayıp, kadının hukuki, sosyal, siyasal ve ekonomik statülerinin gelişmesini de engellemektedir. Bu haliyle kadına yönelik şiddet insan hakkı ihlali ve halk sağlığı sorunudur.

Toplumsal cinsiyet anlayışına dayalı sosyalleşme, erken yaşta yapılan evlilikler, çok eşlilik, toplumdaki "namus" algısı, kadınlara ve erkeklere uygun görülen rollerin kültürel tanımları ile bu rollere atfedilen değerler, kadınlar ve erkeklerden toplumun beklentileri, kadına yönelik şiddeti ortaya çıkaran etkenler arasındadır. Medyanın olumsuz, kışkırtıcı, ayrımcı, teşhir eden rolü de bir risk faktörüdür.

Kadınların ekonomik bağımlılığı, eğitime erişimdeki sorunlar, istihdam imkânlarının sınırlılığı, yoksulluk ve işsizlik kadına yönelik şiddetin ekonomik nedenleri arasındadır. Kadın-erkek arasındaki ilişkide yaşanan sorunlar, biyolojik faktörler, ağır psikolojik ve psikiyatrik rahatsızlıklar, alkol ve uyuşturucu bağımlılığı şiddete neden olan bireysel faktörlerdir.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Hacettepe Üniversitesi tarafından gerçekleştirilen Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması 2014 sonuçlarına göre; Ülke genelinde fiziksel şiddet %36, cinsel şiddet % 12 düzeyindedir. Eşinden veya birlikte yaşadığı kişiden fiziksel şiddet gören kadın nüfus oranı % 35,5'tir. Şiddet mağduru kadınların % 68'i fiziksel, % 5'i ise cinsel şiddete maruz kaldığını ifade etmiştir. Evlenmiş kadınların % 38'i yaşamlarının herhangi bir döneminde fiziksel veya cinsel şiddete maruz kaldığını ifade etmiştir. Şiddet gören kadınların % 89'u hiçbir kurum ya da kuruluşa başvurmamışlardır.

Türkiye, kadınlara yönelik şiddetin önlenmesi ve mağdur olanların korunması amacıyla Uluslararası sözleşmelere taraf olmuş, taahhütlerde bulunmuş ve ulusal mevzuatta düzenlemeler yapmıştır.

2006/17 sayılı Başbakanlık Genelgesi'nin ardından 2007'de çeşitli bakanlıklar, Diyanet İşleri Başkanlığı, üniversiteler, sivil toplum kuruluşlarının katılımıyla "Kadına Yönelik Şiddet İzleme Komitesi" kurulmuştur.

Kadına yönelik şiddet konusunda farkındalık yaratmak, öncelikleri belirlemek ve kadına yönelik her tür şiddetin ortadan kaldırılması için ilgili tüm taraflarla işbirliği sağlamak amacıyla, 2006 yılından itibaren düzenli olarak Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Ulusal Eylem Planı uygulanmaktadır.

2018 yılında uygulamaya giren Kadın Acil Destek (KADES) uygulamasını yaklaşık 1 milyon 500 bin kişi indirmiş, yaklaşık 70 bin kadın acil durumlarda ihbarda bulunmuştur. Koruyucu ve önleyici tedbir kararları kolaylaştırılarak artırılmıştır. Aile içi şiddete yönelik olarak emniyet ve jandarma bünyesinde 1086 yeni birim kurulmuştur.

29 Ekim 2019 ile 31 Aralık 2020 tarihleri arasında 154 bin 231 kolluk personeline “aile içi ve kadına karşı şiddetle mücadele” konusunda eğitim verilmiştir. Elektronik kelepçe 81 ilde aktif hale getirilmiştir. Yürütülen bu çalışmalar ve alınan tedbirler sayesinde İçişleri Bakanlığı’nın verilerine göre; 2019 yılında 336 olan kadın cinayeti, 2020 yılında % 21 azalarak 226’ya gerilemiştir.

Kadına yönelik şiddeti önlemede başarı ancak, tüm kamu kurum ve kuruluşları, sivil toplum, özel sektör, akademi ve medyanın birlikte hareket etmesi, sorumluluk ve vicdan sahibi herkesin tek yürek olmasıyla mümkündür. Kadınlara yönelik şiddetin önlenmesine yönelik Meclis Araştırma Komisyonu kurulması sadece kadınlarımız açısından değil toplum sağlığımız açısından da önemlidir.